

Paleta lásky

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
<u>Martina Bachratá</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2023)</u>	<u>Stanislav Hoferek</u>

O knihe

Básnická zbierka „Paleta lásky“ je mojou už 5. básnickou zbierkou v priebehu posledných pár rokov. Veľmi sa z nej teším, pretože odhaľuje pestrú farebnú paletu odtieňov lásky k milovanej osobe, ale i k sebe samej. Kto v nej miluje viac? On, alebo ona? Dá sa láska merať? Vzťah má mnoho podôb, ale ak zotrvá v láske, udrží sa a nerozpadne. Určite ste už aj vy zažili podobné alebo identické situácie, rozpoloženia svojich citov a pocitov. Niekedy je to ako na húsenkovej dráhe. Verím a prajem si, aby ste sa aj vy vcítili do umenia lásky a milovania a našli v tejto zbierke nádherný obraz, obraz lásky.

AŽ PO UŠI

Až po uši zamilovaná do teba,
v cisárových nových šatách
vítame noc, v pozadí nočná lampa,
hudba hrá a naša láska sa dá kráčať.
Po tvojich bozkoch prahne moja duša.
Krv sa mi búri ako pri morskom prílive.
Ty si kapitánom toho nášho mora
a ja som tvoja loďka na hladine.
Vyzval si ma do tanca
a ja som prijala tvoje vyzvanie.
S krásnym šepkaním do ucha
si ladne užívam tvoje vyznanie.
Až do polnoci tancujeme to naše tango.
Niet krajšieho páru než sme my.
Možno by sa zdalo, že to bolo krátko,
ale my zaspávame krásne zmorení.
Niet krajšieho pocitu, ako keď vieš, že si
milovaný,
že to svoje srdce na tácku malo význam
dať,
keď niekomu na tebe skutočne záleží,
vtedy vieš, že sa oplatilo aj riskovať.

ČI CHCEM TAK VEĽA?

Či chcem tak veľa?
Kúsok lásky od teba.
Či už zmizla zo sveta?
Snáď ešte nie...
Daj mi prosím znamenie.
Ponorený do prázdna,
do ticha,
načúvam hlasu svojho srdca,
čo mi šepká do ucha.
Možno nepatrím do tohto života.
Či chcem tak veľa?
Nežný dotyk tvojho tela.
Ani nevieš, čo to pre mňa znamená,
keď sa žena dotkne môjho ramena.
Keď sa dotkne mojej duše,
môjho srdca,
úsmev na tvári sa mi namaľuje,
a vtedy som len jej a ona zas moja.
Či chcem tak veľa?
Milovaný až do konca sveta.
Kým zlo nezatemní všetkých ľudí,
túžim ešte milovať, kým navždy nezaspím.
Kým nezaspím v tvojom náručí,
pod ochranou tvojich krídel,
keď nás láska umlčí
a Boh si po mňa príde.

ČO BY SOM SI POČALA?

Čo by som si počala
bez teba láska?
I ranný súmrak by bol temnejší,
než tma o polnoci.
Čo by som si počala
v tomto svete bez teba?
Kde i môj vlastný tieň
mi môže byť každý deň nepriateľ.
Čo by som si počala
bez tvojej lásky?
Nie každý vie úprimne milovať,
len sa za úlohu herca schovávať.

Čo by som si počala?
Už som si dávno zvykla
na tvoju prítomnosť i vôňu tvojej duše,
ktorá ma zakaždým omámi, keď sme pri
sebe.

Čo by som si počala,
nebuť tvojej bytosti, čo ma spoznáva?
Aspoň viem, že nie som tu zbytočná,
že je tu niekto, pre koho som jediná.

Čo by som si počala?
Možno by som sama zostala.
A chránila ako Amor všetkých
zamilovaných,
aby nemali zlomené srdcia, ale boli v láske
milovaní.

Lebo láska je všetko.

FARBY NOCI

Pohrať sa tak s farbou noci,
so všetkými odtieňmi sa hrať,
ako s tebou, byť v tvojej moci,
vášeň svoju ti dávať, ale i brať.
Fantázia naša nech nemá hraníc,
veď paleta farieb je tak pestrá.
Mal by s ňou problém jedine panic,
my však už poznáme pravidlá.
Je z čoho predsa vyberať.
Žiadnej z farieb sa nedá brániť,
keď necháš sa nimi unášať,
až do svtania máme čo robiť.
A na konci, unavení po toľkej kráse,
nádherný obraz hýri všetkými odtieňmi
noci, čo ponorila sa do perín v láske,
zaspíme v nežnom objatí.

KAM TO SPEJEME?

Sťahovaví vtáci stratili svoj smer.
Kam sa to poberá tento náš svet?
Ústa máme plné smetí,
priateľovi naša rana nie raz letí.
Chceli by sme viac, ako dokážeme uniesť,
ešte aj tomu, čo nemá, naňho bič uplietť.
Nevážime si to, čo máme,
bez lásky k blížnemu tento boj prehráme.
Nemôžeme ísť sami proti sebe,
i príroda je smutná z toho, čo sa to tu deje.
Človek je tvor, čo sa nikdy nepoučí,
nezoberie si k srdcu to, čo sa za mladi
naučil.
Ešte neviem, čo všetko nás musí
postretnúť,
aby sa ľudia spamätali a si na dlhý čas
mohli vydýchnuť.
Avšak, toto všetko si robíme sami,
takto to neprežijeme bez viery a lásky.

KEĎ TAK MÁLO CHÝBA KU ŠŤASTIU

Keď tak málo chýba ku šťastiu,
tvoj úsmev mi dáva znamenia.
Všetko hovorí za to, že si tu,
pre mňa sú to krásne poznania.
Keď tak málo chýba ku šťastiu,
jedno tvoje objatie zachráni mi deň,
chcem ťa cítiť aspoň na chvíľu,
nech viem, že nie je to iba sen.
Keď tak málo chýba ku šťastiu,
cítiť tvoj bozk pri rannom vstávaní,
pocítiť teplo ako pri slnku,
keď dostane sa pod kožu
pri prvom rannom svitaní.
Keď tak málo chýba ku šťastiu,
pocítiť, že som len tvoja jediná,
urobiš ma šťastnou z lásky pre lásku,
a ja budem vedieť, že som tvoja posledná.

KRÁSA ŽENY

Tá krása ženy ukrytá v hĺbke jej duše,
iskričky v očiach dotknú sa nás,
ako kôň, keď v šťastí si kluše,
a beží v ústrety ku hviezdám.
Krása ženy sa vie ukázať len tomu
pravému.
Nevidí ju každý, kto sa na ňu pozrie.

Je vzácnym pokladom, ktorý neukáže
každému.

Srdce dá potom na dlani, keď ako jablko
dozrie.

Nedá ho zelené,
len pochabosť je mladá.
Svoje srdce rokmi skúsené,
ťažko sa hocikomu dáva.
Krása ženy je ako nežný kvet.
Málokto vie každého očariť.
Na prvý pohľad môže znamenať i celý svet,
svojou krásou vie však i odpudiť, ale i
omámiť.
Niekedy prvý dojem môže klamať,
preto treba dať šancu i druhému pohľadu.
Je dobré mať nad vecou nadhľad,
a potom už ťažko dáš spiatočku.
Krása ženy je ako umenie.
Čím viac lásky do nej vkladáš,
tým naberá na kráse,
a ty sa môžeš ňou len kochať,
vekom rastie na svojej hodnote.

KTO VLASTNE SOM?

Len málokto tuší,
čo sa skrýva v mojej duši,
aká naozaj som.
Anjel s jedným krídlom,
čo čakal večne na lásku.
Na tenkom povrázku,
visel z neba dole hlavou,
pozorujúc ľudí s otázkou,
či sa nájde niekto,
kto zmení jeho všetko,
hlavne to mŕtve prázdno.
Prázdno presiaknuté až do kostí,
či láska sa už dnes nenosí?
Každý deň hľadiac z výšky na maják,
ktorý tiež v sebe ukrýva nádej,
ako on, ako silný vojak,
ktorý nechcel pripustiť svoju beznádej.
Veril,
že nájde sa raz taká istá duša,
ktorá miluje a nie skúša.
S jedným krídlom vo večnom objatí
spoja sa dve telá v dojatí.
Spoja sa dve čisté duše,
ktoré vzlietnu spolu k Pánu Bohu, až do
náruče.

LÁSKA VO SVETE

Prikry ma svojou nehou, sťa by bielou
perinou,
nech necítim krutosť mnohých ľudí, čo
kráčajú touto krajinou.
Zakukli ma do svojho láskavého náručia,
nech ma hreje neustále tvoja láska,
veď milovať, to je ten najkrajší cit, ktorý
láka.
Šepkaj mi do ucha o kráse života,
nech uverím tvojim sladkým slovám,
že život nie je zlý, ani ťažký,
a že sa dajú zdoлаť všetky jeho prekážky.
Daj mi všetku svoju lásku, ktorú v sebe
ukrývaš.
Nechcem o ňu prosiť, úprimne mi ju,
verím, dáš,
a ja ťa naplním tou mojou, objímeme ňou
celý svet,
nech ju cítia všetci ľudia, zvieratá i každý
kvet.
Preto stále verím, že raz láska zachráni
tento svet,
že budeme k sebe dobrí, kým pôjdeme na
druhý breh,
a Boh bude mať z nás radosť.
Príjme nás všetkých u seba.
V pekle diabol bude mať prázdno,
nešťastný zhorí sám. Bezo mňa i bez teba.

LÁSKA Z TEPLÝCH KRAJÍN

Možno len
kvapka v mori tuší,
ako mi vždy z teba srdce búši,
ako ťa milujem.
A čajky
nad našimi hlavami
vedia o nás dvoch.
Po všetkých kútoch
Zeme,
už vedia, že sa milujeme
nadovšetko.
I zrnká piesku
na pláži
cítia našu lásku,
keď sa zapáli,
keď vášeň zanecháme
pri západe slnka,
v podobe našich odtlačkov.
A každé nové ráno
dáva nám opäť nádej,
že ešte máme šancu

sa milovať,
našej lásky sa dotýkať
ďalší deň.
A ja ťa láska milujem ešte viac,
ešte viac ako v prvý deň.
Každý večer pozerám na mesiac,
či na hviezdami pokrytú oblohu,
a ďakujem Bohu
za teba.

Nič nie je krajšie
ako milovať a byť milovaný,
opäť sa ráno zobudiť,
do svojej lásky sa ešte viac zaľúbiť,
hlbšie a hlbšie
svoje city prehľbiť.

...Lebo láska vždy odlieta do teplých krajín.

LÁSKA

Kde láska končí a kde začína?
Na rozbúrenom mori a kde slnko zapadá?
Či je vánkom jemným, ktorý nám vlasy
pohladí,
a či loďkou v búrke, ktorú už nik
nezachráni?

Láska vie ťa poláskat' i popáliť,
vieš sa v nej utopiť, ale vie ťa i zachrániť,
vie ťa uniesť do všetkých kútov sveta,
ale i zavrieť do väzenia, keď je besná.

Mnohí sa už na nej popálili,
keď nemohli byť sami sebou a seba
pošliapali,
iní zas v nej našli sa,
keď pocítili pravú lásku, usmiali sa.

Láska, mnoho podôb má.
Niekedy je správna, inokedy stratená,
preto naučme sa milovať úprimne,
nech nám tento svet nezahynie.

LEN TAK

Len tak ti prejsť prstom po tvári,
jemne, nech ti úsmev zažiarí.
Len tak ti ísť rukou do vlasov,
nech zimomriavky ti prejdú nielen kožou.

Len tak ti dať bozk na pery,
nech sa vášeň v tebe rozpáli.
Len tak ťa silno zovrieť do náruče,
nech počuješ ako mi srdce bije.

Len tak ti vyzliecť tvoje šaty,
nech sa pokochám tvojej nahoty.
Len tak si ťa uložiť do perín,

nech sa do tvojho lona ponorím.
Len tak ťa milovať s čistým srdcom,
nech dnešok nie je našim koncom.
Len tak, nech naša láska neskončí,
ale každý deň opäť iskra preskočí.

LIST NA ROZLÚČKU

Včera
chcel som ti ešte niečo povedať,
ale ty si sa len mlčky otočila a odišla.

Stihol som ti len zamávať,
ale ty si ma už nevidela.

Včera,
pod svetlom pouličných lúčok,
hl'adiac na teba ako sa vzd'ala uješ,
zostal som tam stát' sám,
seba sa pýtajú, či ma ešte miluješ?

Včera,
v nočných hodinách, plakalo moje srdce,
plakalo nebo,

akoby odišla polovica mojej duše.
Nemohol som sa nadýchnuť, strašne to
bolelo,
ťažko sa mi teraz o tom píše.

Včera
hl'adel som na teba uprene,
nemohol som vydať zo seba ani hláska,
ani slovo, jazyk mi skamenel.
Bola si taká bez citu, bola si taká chladná.

Včera,
viem, som svoju šancu prepásoval,
a preto ti teraz píšem tento list,
dávam ti voľné krídla, si mojím anjelom,
ak niekoho iného stretneš, silno sa ho chyt'.

Včera som bol s tebou,
dnes som už bez teba.
Teraz si už inou ženou
a mne začína nová životná etapa.

ĽUDSKOSŤ

Teplo druhej ruky,
teplo úprimného objatia,
zaženie naše muky
i všetky trápenia.

Otázka: „Ako sa máš?“
Zahreje našu dušu nešťastnú,
keď záujem máš,
vtedy úlohu máš podstatnú.
Keď len na seba nemyslíš,
ale záleží ti na druhých,
ak ich zmýšľanie pochopíš,
obrátiť sa môžeš na najbližších.

Možno je veľa toho,
ale pritom stačí tak málo,
byť len trochu ľudský,
s láskou prežiť deň, ale i spánok.
Nič nie je krajšie,
ako cítiť lásku z okolia,
a ešte väčšmi je,
keď ju dávaš ty zo srdca.

MAGNETY

Prídeš
a zase odo mňa odídeš.
Moja maličkosť
nemá nad tebou žiadnu moc.
Prídeš
ako teplý vánok od mora,
a zase odídeš,
ako sfúknutá sviečka,
čo ešte v noci horela našou vášňou
a zanechala v perinách svoju vôňu.

Prídeš,
aby si rozjasnila naše chvíle
a potom odídeš,
a ja opäť hľadám márne,
všetky tie tvoje stopy,
čo zanechali tvoje prsty
a tiež aj to iné.
Prídeš
ako posol dobrých správ,
odídeš,
a ja sa teším na pozdrav,
keď ťa znova uvidím vo dverách
a ucítim tvoj úsmev na perách.
Prídeš - odídeš,
jedno je však isté,
že tvoj návrat nikdy nekončí
a tvoje odchody sú ako bumerang.

Vždy sa ku mne vrátiš,
lebo to, čo ku mne cítiš,
a to, čo cítim ja,
sa láskou nazýva.
A naše cesty sa vždy spoja,
ako dva magnety, čo sa neboja,
aj keď sú protipólne, držia vždy spolu,
mať vzťah až do konca, nie len na chvíľu.

MAJÁK NÁDEJE

Len tma vo mne,
tma okolo mňa,
vkladám prázdno
do svojich dlani,
a srdce?

Chytá sa majáku nádeje.

Moje telo
hádzje sa o skaly.
A kdesi do diaľky
pozerám,
či ma niekto zachráni.
Márne.
Možno už umieram.
Chcem?
Či sa mi to len sníva,
či je to zlý sen?
Síl mi ubúda.
Pomaly sa spúšťam
do hĺbín mora.
Bez záchrany,
bez kola,
až na samé dno.
Čo ma to postretlo?
Bez lásky
ťažko na zemi.
Beriem si so sebou
Všetko.
Moju minulosť,
spomienky.
Bola som tu nakrátko,
s batôžkom lásky
odchádzam.
Milovala som vás
z hĺbky duše.
To, čo je v nás,
nikto nám nezoberie.
Nikdy!

MILUJME SA

Toľkokrát sa naše pery stretli,
toľkokrát sme boli tými, čo sme chceli,
toľkokrát sa nám ruky chveli,
toľkokrát sme sa už milovali.
Možno by sme viacej chceli,
možno viac do seba videli,
možno sa nám ešte máli,
možno, aby sme sa menej báli.
Ak chceme, dajme si viac túžby,
ak chceme, zbúrajme všetky múry,
ak chceme, prekonajme všetky bariéry,
ak chceme, dajme si viac lásky, aj dôvery.

A práve preto, že ľudia sú aj zlí,
a práve preto, že láska rany zahojí,
a práve preto, že nás to nič nestojí,
a práve preto, zotrvajme vo vrúcnom objatí.

Lebo my sme pre seba stvorení,
lebo milovať znamená byť slobodný,
lebo záleží nám na šťastí,
lebo my sme z lásky zrodení.

MOŽNO SI TO TY

Možno si to ty
v mojich dávných túžbach kdesi ukrytá.
V mojej fantázii
mi teraz skryté túžby odkrývaš.
Možno si to ty,
čo v mojich predstavách som tvoj obraz
videl,
a teraz stojíš mi pred očami,
akoby si zhora bola zoslaná.
Možno si to ty,
na koho som tak dlho čakal,
ten pocit istoty,
že som ťa našiel, predtým ako som ťa
hľadal.
Možno si to ty,
čo si mi mala lásku ukázať.
Bez pocitu starej viny,
že som hodný byť milovaný a milovať.
Možno si to ty,
keď Boh moje modlitby vyslyšal,
poslal mi ťa do cesty,
aby mi šťastie ukázal.
Možno si to ty,
ktorá má byť so mnou.
Vzťah založený na hodnote dôvery,
to dáva zmysel i s láskou.
Možno si to ty,
ktorej srdce mám si vziať.
Bez strachu a bez obavy
ti i ja to svoje dať.

Možno si to ty,
a možno som to ja,
ktorí máme spolu kráčať nie do pekelnej
temnoty,
ale do vytúženého nebeského raja.

MÔJ ANJEL

Anjelské krídla cítim okolo môjho pása,
jemný vánok mi hladí tvár.

Ten pocit je viac než nebeská krása,
a tá istota, že nie som tu sama, ani ty nie si
tu sám.

Každú chvíľu mi dáva znamenia,
keď padám na kolená, aj keď je mi fajn.
Som jedna z tých, čo dorazia do cieľa.
Verím na zázraky, verím že dopraje sa mi
raj.

Viem, že držiac ma za ramená,
vedie moje kroky životom,
pomáha mi niesť i moje bremená,
nech ľahšie prejdem osudom.
Mám istotu, že s ním sa mi nemôže nič
stať,
veď preto bol z neba pre mňa zoslaný,
aby ma chránil, preto musím vytrvať,
a svojou modlitbou sa mu odvdčať:
"Môj anjel strážny, prosím ťa, vždy pri mne
stoj,
neopušť ma v ťažkých chvíľach,
daj mi silu i na ďalší boj,
proti zlu, čo všade na mňa číha.
Nech zaľúbim sa Pánu Bohu,
a potom na konci svojho života,
nech nemusím mať hlavu dolu,
ale aby otvorili sa mi nebesá."
Amen

MYŠLIENKY

To štiepenie myšlienok
v mojej hlave,
bez ťaháku a poznámok,
rozoberám všetky veci
na svete
počas tmavej noci,
keď mám už spať,
čakám márne na zázrak.
V nekonečnej spleti toho bludiska
hľadám exit z mojej hlavy.
Chcem sa zbaviť trápenia,
chcem už zaspáť v pokoji a v mieri.
Dost' často zaťažujem svoje závitý.
Namiesto toho, aby som snila sen,
sem tam si ničím svoje životy,
až kým ma nezlomí skorý deň.

NEKONEČNO

Zatváram brány nekonečna.
Slepá ulička mi zabránila v ceste vpred.
Láska nebýva vždy večná,
dostanem sa k nej ešte späť?
Naše ticho by sa dalo krájať.
Bolesť v srdci pracuje ako mlynček na
mäso.
Nemám chuť nič robiť, ani sa zasmiať,
prázdno naplnilo moje celé telo.
Býva láska naozaj nekonečná ako vesmír
spolu s hviezdami?
Čakám, kým spadne aspoň jedna,
nech môžem si priať so vzopätými rukami.
Nechce nič, len cítiť lásku medzi nami,
ktorá sa pomaly, ale isto od nás vzdáľuje.
Radšej nemyslím, iba hľadám útechu medzi
tmou a sviečkami.
Zatváram brány nekonečna,
už prestávam veriť na lásku.
Aj keď stále som tá istá a jedna,
opakovane natrafim na slepú uličku.

NIEKEDY

Niekedy mi čítaš medzi riadkami,
niekedy sa potkneš o moje slová.
Nie vždy sa dá stáť nohami pevne na zemi,
keď nedorozumenie zrazu srdce trhá.
Niekedy sme si tak vzdialení,
niekedy mám pocit, že ťa nepoznám,
začínam počítat noci bezsenné,
aj to prázdno, ktoré v mojom vnútri
zanecháš.
Niekedy mám taký divný pocit,
niekedy mám krčie v žalúdku.
Radšej by som chcela motýle cítiť,
a nie chlad z teba, či slová bez citu.
Niekedy chcem byť opäť na začiatku,
keď to medzi nami tak veľmi iskrilo,
niekedy vrátiť čas, aspoň na chvíľu,
keď nechcem, aby to tak bolelo.
Niekedy silno preglgnem
tú horkosť tvojich viet,
niekedy sa zastavím,
poviem si, tak si leť!
...
Niekedy ťa chcem späť.
Vlastne vždy,
lebo ťa veľmi milujem.
Už nechcem žiadne bariéry,
túžim cítiť tvoju lásku naveky.
Amen

NIKTO NIE JE VÍŤAZ ANI

PORAZENÝ

Môžeme dokázať preplávať oceán,
topiť sa životom odretých rán,
hádzat' si do nich tony soli,
ale nie zabudnúť, keď nás láska zlomí.
Keď nás zraní, keď nám ublíži,
keď sa zamotá do kľbka lží,
vtedy niet návratu do jeho paží,
keď láska zvädne ako kytica ruží.
Môžeme dokázať brodiť sa Saharou,
prejsť ju búrkou piesočnou,
vydržať bez vody celý ten čas,
keď sa nad sebou zastaví nie jeden z nás.
Keď láska stroskotá ako pirátska loď,
nie je ten víťazom, čo predstiera moc,
nevyhrá ten, čo hrá sa na hrdinu,
ale ten čo úprimne miluje a podobá sa na
sluhu.
Preto buďme i v láske pokorní,
buďme svetlom v jej súkromí,
lebo vo vzťahu nikto nie je víťaz, ani
porazený.
Preto žime šťastný život a rovnocenný.

O LÁSKU SA BOJUJE

Úsmev na tvári,
ten takmer stále máš,
sú dni, keď s výčitkami
sa na mňa pozeráš.
Niekedy ma napadne otázka,
či ešte stojíš o mňa,
či po toľkom čase,
ma miluješ tak neprestajne?
Či tá zamilovanosť nedostala topánky,
veď láska, tá už nebýva ako z rozprávky.
Realita býva predsa o inom.
Bojím sa, či nepobežíš za inou.
A tak tu teraz ležím, nedá sa mi zaspáť,
vonku búrka, hrmí, a ja ťa túžim objať.
I vtedy dážd' padal, keď sme sa spoznali,
dnes sú to dva roky aj štvrt', čo sme sa
videli.
Nechcem ťa stratiť, to určite viem.
Bez tvojej lásky zošaliem.
O lásku sa neprosí, o lásku sa bojuje,
preto verím, že obaja si ju naozaj
zaslúžime.

OHEŇ V DAŽDI

Oheň v daždi
rozpúšťa i ľady
hlboko v nás.
Bez výčitiek,
v podstate pravdy,
zapaľujeme to krásne,
čo ešte zostalo
v nás nepoznané.
Oheň v daždi
prežije všetko,
keď ťa dráždim.
Tvoje telo
sa rozpáli,
v mojej dlani
sa rozžiaríš.
A ja ten oheň
do seba vdýchnem,
nech spojíme
sa v jedno.
V láske
vzbĺkneme
ako pochodeň,
ktorá nikdy nezhasne.
Len ty a ja
zahoríme láskou.
Tá predstava
je ako tajomná
správa vo fľaši,
keď ju v sebe objavíme.

OTÁZNIKY

Máš ešte moje šťastie vo svojej dlani?
Chceš ma ešte milovať až do tvojej smrti?
Ešte veľa otáznikov mám vo svojej hlave,
mnoho odpovedí, čo sú nevypovedané.
Nechcem žiť v neistote, čo dušu ničí,
moje ústa sú však ticho, ale srdce kričí.
Láska bez krásnych prejavov zožiera
vzťah,
to si radšej počkám na nebeský výťah.
Keď zrazu nám všetko zovšednie,
a my začneme brať seba ako
samozrejmosť,
vtedy si kupujeme lístok do posledného
radu na sedenie,
nie do kina, ale na miesto zvané minulosť.
Ak ešte túžiš ma naďalej milovať,
ukáž mi lásku, ktorú chceš mi dať,
lebo ja nie som dokonalá, ani nikto z nás,
chcem byť len šťastná a sa usmievať.
Nechcem tak veľa, len zahorieť láskou,
vedieť, že som pre niekoho podstatná,

nech mi slzy nestekajú obklopené
smútkom,
nechcem byť druhoradá, či azda posledná,
a zhasnúť ti navždy v náručí poznania.
Láska.

PO HRIEŠNEJ NOCI

Zostalo
sladko v ústach.
Po твоjich bozkoch
zimomriavky po tele
ešte cítim,
po hriešnej noci,
keď skočili
sme do postele
nahí, a tak smelí.
Búrka vo vlasoch
po krásnych pohyboch.
Vášeň,
čo nedala sa skrotiť,
ani ja, ani ty,
divokí ako šelmy,
zostali stopy,
nie len v posteli,
už to nechcem zastaviť.
Jedno viem,
že prídeš zas a znova,
zvonit' už dávno nemusíš,
si tu doma.
A ja s dobrým pocitom
môžem prežiť ďalší deň,
že nie som sama,
že mám teba,
a nie si žiadny sen.

POD PERINOU

Pod mäkkou perinou
skrýva sa sen,
a pod ňou, s láskou jedinou,
krajšej noci niet.
Keď túžba vyzreje,
a všetko budeš môcť,
do očí si pozrieme,
vtedy neha bude mať svoju moc.
Pod perinou budeš len moja
a ja tvoj, v horúcom objatí
preplávam s tebou všetky moria,
prejdem všetky kopce a zaspím v tvojom
údolí.
A potom láskou krásne zmorení,
budeme spať až do rána,

pod perinou v nahom spojení,
budeme sa tešiť na ďalšie milovania.

POLARITA DUŠÍ

Polarita našich duší
nie vždy nájde harmóniu.
Ty si sopka, čo lávu chrlí,
a ja zas zem, čo zastaví ju.
Príťahujú sa vraj protiklady,
ja však mám radšej prstoklady
na tvojom tele,
keď sopka vyviera a zem sa chveje.
Pod nami, v nebezpečnom objatí,
keď ani my netušíme,
čo všetko sa tým napraví,
keď zhasneme a do túžby sa ponoríme.
Vtedy opäť láska nad nami zvíťazí,
nik nie je porazený.
Obaja sme zrazu víťazmi,
keď sme krásne vášňou pohltení.
A zrazu harmónia naberie svoj pokoj,
hrá všetkými farbami,
zavládne mier v nás, aj vôkol,
unavení láskou zaspíme v náručí.

PREBUDENIE DO STAREJ LÁSKY

Už nepozeraš na mňa zamilovane,
už sa neoddáваме toľkej vášni, keď svetlo
zhasne,
už opadlo to čaro lásky,
tie krásne dni a noci zovšedneli.
Motýle nám odleteli do teplých krajín,
a k nám prichádza chladná jeseň.
Už necítíme to silné chvenie na konci
končatín,
keď sa seba dotkneme, tak prosím
premeň!
Nechcem stratiť to, čo bolo na začiatku,
nechcem aby nám plameň lásky zhasol.
Túžim stále cítiť tvoju lásku,
nechcem sa s tebou viesť nadol.
Možno to chce niečím náš vzťah oživiť,
možno stačí trochu viac chcieť.
Ak ešte túžiš so mnou byť,
nenechaj našu lásku odletieť.
Záleží mi na nás, nechcem sa všetkého
vzdať
len preto, že možno máme krízu,
alebo ma už nechceš milovať?
Verím, že odpovede sa dočkám,

a nebudem počuť len ticho z твоjich pier,
veď lásky je tak málo, zavriem očka,
snáď ma zobudí tvoj bozk a objatie bedier.
To prebudenie do starej lásky.

PRÚD LÁSKY

Sme jedno srdce,
dve duše,
láska v nás prúdi
i kluše.
Niekedy ako o závody,
ako kôň keď skáče
cez prekážky,
i cez tie medzi nami,
čo robia nás rozdielných,
a pritom tak blízkych,
niekedy názory sú v rozpore
s pravými hodnotami.
Strácame sa v hmle,
strácame sa v čase,
na nový úsvit čakáme,
na nové slnečné lúče.
Nový prúd lásky
zohreje naše city,
čo zrazu ochladli,
keď sme sa hádali,
hľadeli si do očí,
s otázkou, či sa to skončí.

Po búrke však vychádza slnko.
Do ďalšieho
dňa vykročíme s nádejou,
ako do neznáma,
s predstavou,
že sa to už nezopakuje,
že budú ďalšie rána,
že zvíťazí naša láska,
nad mračnami na oblohe.
A my konečne pochopíme,
že nemôžeme
bez seba byť,
máme spolu život žiť,
že patríme k sebe,
srdcia máme otvorené.
Tak poďme sa milovať!

POMOC ZHORA

Možno si už padol tisíckrát,
i zanevrel na svoju vieru v beznádeji,
prekliat všetky lásky v živote mnohokrát,
keď sa ti slzy žiaľu po líčach kotúľali.

Kopal si snád' do všetkých kameňov na
ceste,
keď zúrivosť tebou lomcovala,
vzdal svoju púť na polceste,
keď zrazu tvoja nočná lampa práve zhasla.

Tá lampa tvojej jasnej mysle,
keď pochmúrne myšlienky ju zatienili,
schúlil si sa do vlastnej tmy nádeje,
ktorá sa snažila zažiarit' z poslednej sily.

Márna snaha, povedal si si: „Už nikdy
viac!“

Do dlaní si si schoval svoju tvár i svoj svet,
do neba úpenlivo hľadiac i prosiac,
vypustil si to svoje zabudnuté: „Pomôž mi
Bože, hneď!“

A On?

Sa stále na teba pozerá, sleduje každý tvoj
krok,
chce ti načrtnúť, že nie je ako vypínač s
možnosťou OFF/ON,
je tu nepretržite, keď ho potrebuješ i keď
od neho odídeš na rok.

Niekedy nás prinúti byť hlbšie ako samotné
dno,
lebo poučiť sa z chýb inak nevieme,
vie ako na nás, povedať mu Áno,
a svojej viery sa nezriekneme.

Vždy nám podá pomocnú ruku,
neodvráti od nás zrak,
keď sme pripravení spraviť zmenu k
lepšiemu,
hoci je to i niekoľkokrát.
Amen.

RADA

Rada počúvam kvapky dažďa
padajúce na okennú rímsu.
Pripomínajú mi tvoje kroky, teba,
ako pri našom prvom stretnutí, keď zostali
sme spolu.

Rada sálam teplo slnečných lúčov,
pripomínajú mi tvoj temperament.
Hrejú ma, ako naša láska, spečatená
kľúčom,
čo obaja nosíme na krku.

Rada cítim povievanie jemného vánku.
Je ako tvoj dych, keď pri mne spíš.

Vtedy viem, že si nažive a tu,
až kým ráno svoje oči neotvoríš.

Rada počúvam morský šum,
je ako tvoje slová, keď na mňa hovoríš.
Občas v pokoji, po tichu, občas spôsobia
náraz - bum,

ale aj tak viem, že nášho konca sa nebojíš.

Rada počúvam tlkot tvojho srdca.
Bije rýchlo, ako ty žiješ život svoj,
naplno si ho užívaš, si osudu svojho tvorca,
bije i pre mňa, to viem, ty si život môj.

SAMA SEBOU

Nie som z tých, čo klamú ti za chrbtom,
ani do tvojich očí.

Poviem ti, čo mám za lubom,
moja pravda občas bolí.

Spravodlivosť, tá je mi veľmi blízka,
nemám rada krivdy, ani nepravosť.
Viem vidieť do ľudí, nemusím ich mať
zblízka,

všetko má mať svoje miesto i poriadok.
Nie som z tých, čo hrajú sa na druhých,
som sama sebou každý deň.

Možno dosť záhadná pre ostatných,
trochu nedostupná, keď zrovna chcem.
Nie som vôbec chladná, ani bezcitná,
to len nedovolím druhým mne ublížiť.

Obrním sa pancierom, nech nie som
zranená,

od zlých ľudí sa musím ochrániť.

Nie som taká, že hádzem polená pod nohy,
ak sa mi niečo nepáči, poviem si,
neznášam faloš a pretvácky,
to je ďaleko od ľudskosti.

Láska, to je alfa aj omega môj Ja.

Kto mi naozaj vidí do duše,
toho zahrnie moja добрota,
a on z lásky mojej sa napije.

U mňa je láska prvá i posledná,
v mojom rebríčku hodnôt na prvom mieste.
Kto vie seba i druhých milovať,
ten je k Bohu na správnej ceste.

SIGNÁL

Môžem byť,
môžem žiť,
môžem milovať,
môžem i zlyhať,
ale cítiť,
že som milovaná,
to je pocit,
krásky nekonečna.
Nieкто sa chce
zabiť pre lásku,
nieкто chce
pre ňu rásť.
Život je krehký,
na tenkom povrázku,
nenechaj so sebou
zametať.

Miluj,
ale tú správnu osobu.
Každý máme
mnoho chýb,
každý sme
odpustiť,
treba vedieť,
komu svoje srdce dať,
na svet
sa triezvo pozeráť.

Neriešiť, čo bolo,
dopredu pozeráť,
tam sú naše ciele,
naše sny,
ktoré si treba naplniť.
Tak zober svoj osud
do vlastných rúk.
Aj keď som možno Monk,
a čo ja viem ešte kto,
ale som to stále Ja,
môj originál,
moja podstata.
Dávam ti signál,
bez prestania,
v podobe lásky
na dlani.

ŠŤASTNÝ PÁR

Držím šťastie jemne v rukách,
krehké je, ako bolesť v mukách.
Dotklo sa ma po tak dlhom čase,
na láske je predsa všetko krásne.
Mám ja lásku opäť v srdci,
môžem ju dávať cez deň i v noci.
Môžem ju prijímať každý deň,
ty si moja láska, ty si môj živý sen.
Už si neviem bez teba život predstaviť,
už dlhý čas, odkedy si sa mi chcela
predstaviť,
a mne, od prvého momentu nedala pokoj
tvoja fotka,
vracal som sa k nej, až kým mi neprišiel od
teba smajlík, ktorý žmurká.
A vtedy sa to všetko začalo.
Prvé slová, prvé vety, prvé video,
a ja som sa do teba zamiloval hneď a
bezhlavo,
avšak veril som, že z toho bude láska na
stálo.
Stále sme spolu a verím, že aj budeme,
už sme prekonali všeličo a vždy zdoláme.
Ty si tá, pri ktorej mám stále v bruchu
motýle,
cítim tvoju lásku aj na míle.
Sme šťastný pár, ktorý pozná pravé
hodnoty.
Nedá sa kráčať bez lásky a bez viery.
Ideme si za hlasom svojho vnútra
a na krku nosíme kľúč od svojho srdca.
Milujem ťa.

TAK, AHOJ!

Tak, ahoj!
A už mi nevolaj,
nepíš tie prázdne slová,
čo ma len rania,
bezmyšlienkové pochody,
čo túlajú sa podchodmi
môjho sklamaného srdca.
Tak, ahoj!
Nie som hnoj,
ktorý môžeš kydať,
naň si dovoľovať,
pozeráť prísny pohľadom,
bez dôvodu a s takým postojom.
Tak, ahoj!
Buď si svoj, v tvojom zrkadle dokonalým,
bez chýb a vždy tak šarmantným.
Ja zatváram svoju dušu

pred tebou, pred svetom,
a len tak do vzduchu našpúlím pusú,
možno sa zapáčim anjelom.

Tak, ahoj!

Už spúšťam sa z rímsy,
opúšťam svoju minulosť,
letím strmhlav dole medzi krysy,
tie známe krysy pod Eiffelovkou.

Nech žije Paríž!

A môj posraný osudový kríž!

Prosím vás, už som v nebi?

TAKÁ SOM JA

V teba verím, tebe dám
svoje srdce, čo letí až ku hviezdám.
Láska, ktorú dať ti viem,
je z útrov duše, veru, ti poviem.
Z úprimnosti darovaná,
bez falše a zloby pestovaná,
taká, akú vie dať málokto.
Taká som ja, nie len na oko.
Moje srdce bolo pošliapané už mnohokrát.
Veľa rokov nado mnou vládol nesmrteľný
kat,
inak povedané karma môjho osudu,
ktorá dávala mi znať, že je čas na zmenu.
Ako večný optimista verím stále v dobro,
že láska vždy zvíťazí nad zlom,
a to nie je naivita, ale ľudskosť vo mne
skrytá,
srdečnosť je mi blízka, veď bez lásky sa žiť
nedá.

Preto prosím, prijmi moje srdce,
i s láskou v ňom skrytou,
a nechovaj sa k nemu zle,
nie sme predsa v cirkuse...
Ono nie je hračkou živou.

TANCUJ

Tancuj so mnou po tenkom ľade,
ver mi, že sa pod nami nezlomí.
Kto verí v lásku, nikdy nespadne,
lebo len strach má ťažké okovy.
Tancuj so mnou bosá po lúke,
tráva a lúčne kvety nás budú hladiť.
Ten, kto dôveruje, drží sa ruka v ruke,
ani drobný hmyz nám nebude po nohách
chodiť.
Tancuj so mnou o polnoci v parku,
hviezdy nám budú žiarit' do rytmu.
Nemusíš sa báť zlých ľudí,

tí nás radšej z diaľky obídu.
Tancuj so mnou vo dne, v noci,
nech nám láska prekvitá.
Tento tanec máme v moci,
vášeň nám do žíl preniká.
Tancuj so mnou celý život,
až kým síl už nebudeme mať.
Pieseň sa predsa pozná podľa nôt,
a naša láska tancom bude len rásť.

TICHO

A doma nastalo ticho,
to známe ticho, čo trhá žily
bez slov a v duši opäť prázdno.
Kam sme sa to len doplazili?
Mám pocit, že melieme z posledných síl,
akoby sme sa zastavili meter pred cieľom.
Bože, prosím, zbav ma všetkých vín,
nerozumiem tomu, som zlým človekom?
To ticho sa už nedá počúvať,
a tak zatváram svoje srdce pred svetom.
Pred všetkými, čo chcú ma milovať,
aj pred tými, čo ma milovali na oko.
Neviem, čo bude ďalej,
ale viem, že nechcem žiť v mylnej
predstave.
Chcem lásku žiť, nie klamať seba samej,
že všetko bude v poriadku.
A tak, kto chce ma naozaj milovať,
mal by si ma najprv zaslúžiť.
Bez opätovanej lásky sa nedá existovať,
predsa nechceme jeden druhému ublížiť.

TRI ROKY SPOLU

Kráčame spolu už tri roky,
cestou krásnou i trnistou.
Bolo slnko, i búrky už nad nami,
ale naša láska je výhrou prečistou.

Tri roky, ktoré nám však dali veľa,
ukázali aj mnohé stránky nášho bytia,
ale my sme to aj tak nevzdali,
našu lásku sme chytili pevne za opraty.

Učíme sa stále jeden od druhého,
pracujeme na sebe ako sa len dá,
niekedy to nejde, niekedy zas áno,
my však vieme, že na konci nás čaká
odmena.

Je veľmi ľahké skončiť to pri prvom páde,
avšak silou pevného vzťahu je opäť vstať.
Dôležité je, že jeden druhého stále máme,
a môžeme si navzájom do očí pozeraf.

Veríme, že nás čaká ešte veľa rokov,
spoločných chvíľ po svojom boku.
Vernosť, lásku a dôveru nech cítíme
srdcom,
a dobro od zlého nech vieme oddeliť
rozumom.

A Pán Boh nech žehná naše ďalšie cesty,
anjeli strážni nech každý deň nás
ochraňujú,
lebo ťažko sa žije na zemi bez lásky,
veď najkrajšie je, keď sa dvaja milujú.

TÚŽBA

Lapám po dychu,
chcem sa ťa znova nadýchnuť,
ale nie si tu.
Chcem s tebou do výšín vzlietnuť.
Moje bedrá sa jemne vlnia
ako vlny pri vánku.
Moja náruč krásne vonia,
či ti mám poslať pozvánku?
Tak už príd!
Nech nevychladne moje lono,
chce sa opäť zbližovať.
To krásne čo nás stretlo,
nesmie nám predsa ubližovať.
Láska nech nás naplňa,
to je to najvzácnejšie, čo môžeme si dať.
Keď sa dve telá prepoja,

chcem cítiť to, čo len ja môžem mať.
Vnímať celú tú nádheru,
čo ti Boh dal.
Krásu ušitú na mieru,
i svet by sa do teba zamiloval.

V TVOJOM TELE

Túžim ti splniť každý jeden sen,
o ktorom snívaš už od mala.
Sny, na ktoré myslíš každý deň,
ktoré si mohla mať a predsa si nemala.
Sadnúť si ti tak na viečka,
prečítať si všetky tvoje myšlienky,
čo ti behajú v hlave od malička,
nech poznám tvoje pochody.
Na chvíľu si sadnúť do tvojej duše,
vidieť všetko to, ako to vidíš ty,
vnímať tvoje pocity, dobré i zlé,
nech sa viem nadobro vcítiť do tvojej
podstaty.
Aspoň na chvíľu byť v tvojom tele,
vidieť život z tvojej strany,
nech pochopím celé tvoje bytie,
aby naša láska nemala ostré hrany.

VERÍM TI A DÔVERUJEM

Kam sa mám ukryť v čase búrok,
ak nie do tvojho bezpečného náručia?
Komu môžem povedať o svojich pocitoch,
ak nie tebe, keď základom vzťahu je
dôvera?
Verím ti a preto som ti odovzdala samú
seba,
a tak isto som ti nastavila i svoje ramená.
Dôverujem ti a preto ti hovorím všetko, čo
cítim,
čo ma teší, a aj to, čo ma trápi, keď smútok
moju dušu zahalí.
Po boku koho mám kráčať osudom,
ak nie po boku milovanej osoby?
S kým mám hľadiť rovnakým smerom,
ak nie s tým, s kým sme si podobní?
Ja ťa lásku milujem, moje srdce si ťa
vybralo,
po tebe túžim, teba chcem, aj keby sa nad
nami zotmelo.
Verím, že nám naša láska vydrží, predsa
chceme spolu byť,
deň bude hneď jasnejší, keď budeme
šťastne žiť.

VIEM

Viem, že ideš vždy za mnou, keď máš
voľno,
aj keď je dážď a vonku dost' chladno.
Viem, že i vtedy, keď sa ti už chce spať,
sadneš do auta a nedáš to predo
mnou na sebe znať.
Viem, že chceš so mnou tráviť svoj voľný
čas,
keď sme spolu a si šťastná, keď ma pri sebe
máš.
Viem, že nie si náročná,
že ti stačím ja a naša posteľ spoločná.
Viem, že mi dávaš všetko čo máš a môžeš,
že si mi dala svoje srdce, to si chcela, to
chceš.
Viem, že tvoja láska je úprimná,
si pre mňa stále tá jedna a jediná.
Viem, že ma miluješ takého, aký som,
aj s chybami, ktoré nie vždy sú prínosom.
Viem, že si mi stárou oporou,
nie len v dobrých, ale aj v zlých časoch.
Viem, a preto ťa neskutočne moc milujem,
viem toho dost' a stále zisťujem.
Viem, že inú ženu už nechcem,
viem, že ty si tá, ktorú potrebujem.

VÍNO vs. ŽENA

Vraj, žena zreje ako víno,
kde však nájsť dobrú spoločnosť?
Vo víne sa pravda skrýva,
a ja môžem dnes viesť len monológ.
Dostal som chuť na víno,
i počuť pravdu sa mi zacnelo.
Nemám s kým si pohár štrngnúť,
až na jeho samé dno dosiahnuť.
Žena, s vínom v ruke,
vie viesť krásny rozhovor,
ešte krajšie sú potom chvíle,
keď úspešne zavším ten jej pohovor.
Mať večer ženu, či radšej víno?
Niekedy ťažká otázka.
Najradšej, keď spoja sa v jedno,
a ja pridám sa.

ZA HRIECHY SA PYKÁ

Prečo, láska, pri mne nie si?
Kdesi v diaľke robíš radosť druhým spoza
dverí.
A ja ťa potrebujem teraz pri sebe mať,
s tebou sa stískam, o všeličom zhovárať.
Chcem ti toho toľko povedať,
a nie mlčky ležať a premýšľať.
Chcem ťa cítiť vo svojom objatí,
bozkami pohladať, pozrieť sa ti do očí.
Chcem ťa teraz pri sebe mať,
či je to veľa, čo si túžim priať?
Tvoja myseľ lieta kdesi mimo mňa,
a ja som tu medzi štyrmi stenami
zatvorená.
Asi nie vždy môžem mať to, čo si prajem,
každý kúsok z teba stojí mi za hriech,
a za hriechy sa predsa pyká,
aby som si viac vážil teba, zakaždým, keď
sme spolu,
sme prežili ten čas v láske, milovali sa na
druhú.

ZAPÁL' PLAMEŇ V SRDCI

V každom z nás sa skrýva nádej,
ktorá nikdy nevyhasne.
Tak zapál', prosím, vo mne ten plameň,
nech cítim lásku, kým navždy
nevychladnem.
Každý deň mi ju, prosím, dávaj najavo,
možno som len anjel s jedným krídlom,
ktorý, keď padal, zamrzol.
Moje srdce ešte túži biť,
teba milovať a si ctíť.
Rukami sa ma nežne dotýkaj,
aby ma láska naplnila až po okraj.
A ja ti ju z vďaky opätujem,
budeme horieť ako dva plamene.
Už nebudem padať, ale vzlietnem,
opäť k nebesiam, kde sa raz stretneme.

ŽIŤ SO SRBKOU

Žiť so Srbkou,
to je ako skočiť do ohňa,
milovať ju viac každou hodinou,
a pritom sa smažiť za živa.
Je to živelné, ako láva,
že ma aj popáli, to sa stáva,
ale zato miluje ma oddane,
svoju lásku dáva mi nezištne.
Temperament ten s ňou máva,
od večera až do rána.
Neľutujem však ani jeden deň,
že sme spolu, za to ďakujem.
Treba si vždy vážiť, to čo máme,
nehľadať kamene, keď po boku diamant
máme.
Ísť spoločne cestou jednou,
v láske rásť, hľadiť jedným smerom.
A ja som šťastný, že práve Srbku mám,
mnohým Slovenkám sa nevyrovná.
Práveže, je niekto viac,
so srdcom na mieste, pravdu povediac.
Milujem ťa láska moja,
teším sa, že som tvoj,
a ty zas moja, srbská žena,
nech nám Boh i naďalej žehná.